

JACKPOT-JOHNNY

(JACKPOT-CHARLIE)

Komedie in twee bedrijven

door

JOSEF HAGER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JACKPOT-JOHNNY - JACKPOT-CHARLIE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOSEF HAGER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Johnny Verbeek; hoofd des huizes

Cobie; zijn echtgenote

Dineke; hun dochter

Opa; vader van Johnny

Albert; jongere broer van Johnny

Simone; diens echtgenote

Pierke; hun zoontje

Pastoor; dorpsprelaat

Gaspaar; voorzitter veteranenvereniging

Emiel; brandweercommandant

Mieke Breedwinkel; TV-commentatrice

Irina; cameravrouw

Duif; vrouwelijke postbode

Harold; "lover" van Dineke

Angela de Beukelaere; reportster

Claudia Pennings; straatmadeliefje

DECOR:

De situatie wordt beschreven gezien vanuit de zaal. Het verhaal speelt in de woonkamer van de familie Verbeek. Een gemoedelijke gezellig aangeklede ruimte, met centraal een vrij grote tafel en diverse stoelen. Op de achtergrond een divan en verder ook een kast en, al naar gelang de beschikbare ruimte, andere aankleding. Ergens moet een gitaar aan de wand hangen. Aan de korte kant links een open doorgang die naar de keuken en andere vertrekken van de familie voert. In de korte kant rechts een open doorgang die naar de voordeur voert. Beide bedrijven worden gedaan zonder decorwisseling. In het tweede bedrijf echter is op de achtergrond een bureautje of tafeltje toegevoegd, waarop 'n computer en wat papieren.

EERSTE BEDRIJF

Dineke zit aan tafel met een walkman op d'r hoofd en lakt haar vingernagels; opa ligt op de divan, slaapt en snurkt.

Cobie: *(op van links, bergt iets op in de kast, kijkt naar de twee)* Wat voor 'n idyllisch uitzicht je van hieruit hebt... daar heb ik weer machtig veel hulp aan vandaag. De een slaapt en snurkt, de ander lakt haar nagels... Zeg freule, je zou me best eens 'n handje kunnen helpen hoor, anders kom ik nooit met m'n werk klaar voordat pa thuiskomt... *(Dineke reageert niet, maar blijft haar hoofd verder ritmisch bewegen op de muziek uit haar walkman)* Ach zo, die hoort natuurlijk weer niets. *(naar Dineke toe, trekt koptelefoon aan één kant van d'r oor weg)* Dineke, kun je me niet 'n beetje helpen, ik heb nog zoveel te doen vandaag!

Dineke: *(doet koptelefoon af)* Schreeuw toch niet zo mam, ik schrik me 'n ongeluk. Maar eh, helpen... spijt me echt hoor, maar met pas gelakte nagels kan dat echt niet, dat weet u best en bovendien heb ik deze hele zaterdagmiddag zitten blokken voor het tentamen engels komende maandag en nu moet ik absoluut 'n beetje relaxen, daar helpt geen lieve moeder aan, zelfs geen allerliefste zoals u.

Cobie: Nou, dat heb je vrij aardig verpakt, moet ik toegeven. Maar de handen 'n beetje uit de mouwen steken kan in zo'n geval ook best heel ontspannend werken.

Dineke: Mam, u wilt 't nog maar altijd niet begrijpen... die studie van mij is echt een fulltime-job! Minstens zo zwaar als 'n veertigjarige werkweek en daarom zijn die relaxfasen ook zo onwaarschijnlijk belangrijk. En als men dan in 't beetje vrije tijd dat nog overblijft ook nog bij 't lichamenlijk arbeidsproces betrokken wordt, is dat contraproductief. Elke schoolpsycholoog kan u dat zonder meer bevestigen.

Cobie: Contraproductief? Wat wil dát nu weer zeggen?

Dineke: Dat betekent, dat teveel werken in de vrije tijd bij scholieren 'n stresspsychose kan veroorzaken, die doorgaans zonder meer zal leiden tot enorme prestatievermindering van de betreffende scholieren. In beroepskringen wordt dat het "burn-out" effect genoemd.

Cobie: Oei oei zeg! Nou nee, zoiets mogen we natuurlijk in geen geval riskeren. Zou gewoon erg zijn.

Dineke: Ziet u wel. En om dat hoognodige relaxproces niet te verwaarlozen moet ik aanstonds nog 'n beetje naar de disco

moven.

Cobie: Maar toch niet vandaag kind. Uitgerekend nu pa zijn veertigste verjaardag viert.

Dineke: Mam, daar is nu eenmaal niets aan te doen! Ik vind 't zelf ook niet prettig, maar ik heb met 'n paar anderen afgesproken in de disco samen te komen om ons daar op het tentamen engels voor te bereiden.

Cobie: In de disco? De leermethoden op de dag van vandaag... Als ik dan denk aan de huishoudschool bij de zusters Oblaten...

Dineke: Mam! Wat wij daar gaan doen is gezamenlijke brainstorming. En bovendien hebben we af gesproken dat we de hele avond uitsluitend engels met elkaar talken. Weet je, learning by doing, dat is 'n nieuw pedagogisch model.

Cobie: *(nog altijd gemoedelijk)* Brainstorming, learning by doing, *(gemaakt en niet correct uitgesproken)* zo'n onzin allemaal, 't zal wel de vertaling zijn van "de hort op, aan de boemel gaan, aan de zwier". Kom nou, ik ken m'n Dineke toch zeker wel, alsof ik d'r zelf gemaakt heb.

Dineke: Oh, i see, dat was in uw tijd natuurlijk héél anders. Maar mam, ik ben verleden maand achttien geworden! U bent er haast veertig en ik wil er iets onder verwedden dat u 't op mijn leeftijd nog niet eens hebt aangedurfd iemand van het andere geslacht anatomisch te ontleden. En toen u mij gemaakt hebt zal 't wel met 't licht uit zijn gebeurd.

Cobie: Zeg zeg jongedame, zullen we 't 'n beetje netjes houden, ja? En ik kan je in elk geval wél vertellen, dat ik op die leeftijd niet in zo'n flodderzak heb rondgelopen als jij.

Dineke: Toe nou mam, nu moet u niet gaan katten. Dit is geen flodderzak maar 'n topmodel, the last call, de laatste nieuwe giller zagezegd. Al m'n vriendinnen benijden me erom.

Cobie: Zal wel ja. En ik vraag me ondertussen ook af waar jij het geld vandaan haalt voor al die lommelen. Je kunt er welhaast 'n winkel mee beginnen.

Dineke: *(laconiek)* Alles van opa! Die zegt altijd: een moderne grootvader moet ook 'n moderne kleindochter hebben.

Opa: Heeft 't kind volkomen gelijk bij.

Cobie: *(links afgaand)* Och kijk eens, u bent al wakker.

Opa: *(grinnikend)* Ja ja, de morgenstond heeft goud in de mond.

Dineke: *(zet zich lachend naast opa)* Al is 't dan ook bijna avond.

Opa, u bent me d'r eentje! Maar hoe is 't, goed geslapen?

Opa: O ja, en gedroomd ook! Niet te filmen.

Dineke: O ja opa, en, was 't spannend?

Opa: Och, spannend nee, eigenlijk meer triest. Weet je Dineke, ik heb gedroomd dat ik 'n motor was, de een of andere Harley-weet--ik-veel, zo'n leunstoelmodel voor doorgezakte oude wijven, weet je wel. En een of ander knap deerntje zoals jij zat op m'n rug en daarmee ben ik er als 'n straaljager mee vandoor gegaan.

Dineke: (*jubelend*) 'n Heerlijke droom opa!

Opa: Maar veel te kort meid, want amper een paar kilometer onderweg, hebben we toen 'n lifter meegenomen, 'n soort globetrotter die goed in z'n vlees zat, en daarvan heb ik 't zó in m'n rug gekregen, dat ik opeens klaar wakker was.

Dineke: Zonde eigenlijk... maar ja, anderzijds mag u toch wel blij zijn opa, anders zou u nu nóg altijd met die dikzak aan 't karren zijn.

Opa: (*heeft heupfles tevoorschijn gehaald, draait dop eraf*) Geloof ik niet Dineke, want de benzine was ook ver op... geloof ik tenminste, anders kon ik nu niet zo'n vreselijke dorst hebben. (*neemt ferme slok uit fles*)

Dineke: Opa, u bent echt cool, werkelijk te gek... Maar eh, voor ik 't vergeet, onze verjaardagssong voor pap moeten we meteen zingen als ie thuiskomt, want ik moet nog naar de disco.

Opa: (*guitig*) Weer 'n afspraakje met je "lover", niet?

Dineke: Tuurlijk opa, wat anders. Weet u, Harold is ongelooflijk sweet en één brok romantic. Weet u wat hij 'n paar dagen geleden tegen me zei?

Opa: Geen flauw idee, maar ik mag toch aannemen dat jij me dat wel wilt vertellen, niet?

Dineke: Hij heeft gezegd dat ik van alle bezienswaardige stukken op de school de lekkerste spetter ben. Is dat niet gaaf?

Opa: Ja weet je Dineke, mensen van mijn jaargang hebben er nogal wat moeite mee het vocabulaire van de hedendaagse jeugd hierboven (*wijst op z'n voorhoofd*) helemaal uitgekristalliseerd te krijgen.

Dineke: Kom kom opa, toen u vroeger verliefd was op oma, zult u toch zeker ook wel het een of ander lief koosnaampje voor haar gehad hebben.

Opa: 'n Koosnaampje? O ja, zeker, maar dat is ook heel wat anders... En één koosnaampje? M'n lieve kind, 'n hele serie had ik op voorraad in huis. Schatje, m'n vogeltje, lieveke, kleine muis, honnepon, suikerbeestje, zoeteke, snoepje... 'n hele waslijst van zotte heerlijkheden. Maar aan "bezienswaardig stuk" en "lekkere spetter" heb ik me nooit gewaagd... O nee! Ik denk dat ze me dan 'n uppercut verkocht had, waarvan m'n gezicht vandaag nóg scheef gestaan zou hebben.

Dineke: Ojee, dan heb ik 't beslist van oma geërfd.

Opa: Wat bedoel je?

Dineke: Dat van die uppercut. Weet u, 'n paar weken geleden fladderde Harold in de disco opeens achter de een of andere half aangeklede geit aan. Opa, toen sloeg m'n hele innerlijke flipperkast op tilt en heb ik 'm (*haalt uit, raakt opa bijna*) 'n dreun op z'n hersens gegeven, dat hij steil achterover van z'n barkruk afdonderde.

Opa: (*grinnikend*) En toen zag de romanticus, in plaats van zijn ene ster Dineke, opeens 'n hele hoop andere sterren.

Dineke: (*bezonnen*) Zeker, en ik had er ook meteen spijt van. (*weer een en al opgewektheid*) Maar het verzoeningsfeest opa, eerlijk waar, dat was van powerklasse.

Cobie: (*weer op van links, met blad waarop vier glazen champagne*) Kom zeg, neem positie in. Pa komt er aan, en meteen als hij binnenkomt zingen we Happy-Birthday. (*de drie gaan in de houding staan, Johnny op van rechts, de drie zingen Happy-Birthday*)

Cobie: (*aan het slot, na Happy-Birthday to you, het glas heffend*) Op onze jarige!

Allen: Proost!!! (*iedereen drinkt 't glas zowat half leeg*)

Johnny: Wat 'n ontvangst zeg! Dankjewel, dankjewel!

Cobie: (*opgewekt*) Nou ja, gefeliciteerd hebben we je vanmorgen al en je cadeautjes heb je ook al gehad, dus...

Johnny: Ja ja, maar dit hier (*heft vrolijk zijn glas, kijkt ernaar*) wil ik graag als 'n aangename toegift beschouwen... tjonge tjonge, als dat zo blijft doorgaan... ik heb net ook al 't een en ander met 'n paar maten moeten verstouwen... Maar wat geeft 't, hahaa, zo jong als vandaag komen we nooit meer bij elkaar.

Cobie: Dat dacht ik ook. (*neemt plaats*) En laten we er nu eerst maar eens gezellig bij gaan zitten. (*allen nemen plaats*)

Dineke: Zeg pap, opa en ik hebben nog 'n verrassing voor je, namelijk een verjaardagssong, die ik zelf geschreven heb.

Johnny: (*verrast*) 't Zal niet waar zijn! Er komt ook geen eind aan vandaag. Jullie zijn me toch ook 'n stel goeierds!

Dineke: (*verontschuldigend*) De melodie natuurlijk niet, die heb ik gestolen.

Johnny: (*royaal*) Maar dat geeft toch niet lieve schat! Kom op, laat eens horen wat je gefabrieikt hebt. (*opa heeft inmiddels al de gitaar van de muur genomen en is bezig die nog even te stemmen; dit afstemmen en het volgend spelen desnoods vanaf bandje; Dineke gaat naast opa staan*)

Dineke: (*op melodie "The yellow Rose of Texas"*)

De eerste veertig jaren, ze zijn voorgoed voorbij,

maar pap zal 't wel klaren, hij oogt nog frank en vrij;
het grijs begint te lonken, de jeugd verleden tijd,
voorbij het trotse pronken, de vijftig staat bereid!
Maar pap, blijf optimistisch, verlies de moed nog niet,
bekijk 't realistisch, wat ligt nog in 't verschiet?
Beslist nog wel wat jaren, met mam je lieve schat,
die hoop blijf ik bewaren; hé pap proficiat!

(Johnny en Cobie applaudisseren geestdriftig)

Johnny: *(vrolijk tot Dineke)* Zeg moppie, dat “nog wel wat jaren” klinkt nu ook weer niet ál te royaal. Ik mocht wensen dat je altijd zo'n zuinige instelling had, wat jij Cobie... hahaha.

Dineke: Mag u niet te zwaar aan tillen pap, dat heeft te maken met dichterlijke vrijheid. Maar zeg, hoezeer 't me ook spijt, ik moet nu wel eerst even naar de disco, daar zult u toch geen moeite mee hebben denk ik?

Johnny: Maar nee kind, je doet maar.

Dineke: En eh, uw autosleutel zal bij die toestemming toch wel inbegrepen zijn, neem ik aan... en wat papieren kleingeld... als voorschot op de erfenis zullen we maar zeggen? *(Johnny haalt hoofdschuddend autosleutel en 'n bankbiljet van vijftig tevoorschijn, geeft beide aan Dineke, ondertussen:)*

Cobie: Zeg Dineke, ik ben er haast zeker van dat we elk moment ome Albert met z'n wederhelft en zoontje mogen verwachten, dat is op pap's verjaardag altijd zowat op deze tijd van de dag, en tot zo lang zal de disco toch ook nog wel stand kunnen houden zonder jou, denk je niet?

Dineke: O nee mam, bespaar me dat. Als ik tante Simone's oubollig gelamenteer moet aanhoren, is me de rest van de dag al bedorven. *(gemaakt)* “Dineke, wat ben jij al groot geworden zeg, een echte jongedame.” Nee mam, dat kunt u me niet aandoen.

Opa: *(tot dan toe nog altijd wat tokkelend c.q. afstemmend met z'n gitaar bezig geweest, zingt nu op dezelfde melodie als zonet, duidelijk improviserend)* Als Simone aan komt zeilen, als 'n fregat op open zee, zie je elkeen plots'ling ijlen, naar de winkel of de plee... hahahaaa... *(hele gezelschap een en al hilariteit)* klaar terwijl u wacht... luister... Was Simone op dees wereld, echt de allerlaatste vrouw, weet ik zeker dat als man ik, haar nooit niet... *(voordeurbel snerpt de gemoedelijke sfeer aan stukken, opa hangt gitaar weer aan de muur, Cobie al naar de voordeur)*

Johnny: Jammer, 't begon net gezellig te worden. *(stemmen zijn reeds hoorbaar)*

Dineke: Och nee, daar heb je de ingebeelde zemelaars al.

Johnny: Rustig Dineke, 't is uiteindelijk m'n broer moet je denken. *(Albert op, keurig in 't pak, compleet met stropdas, gevolgd door z'n echtgenote Simone, duur gekleed en echt als 'n slagschip, mét zontje Pierke, Cobie sluit de rij, begroetingsscène, Johnny wordt gefeliciteerd, Pierke zet zich direct met z'n gameboy op de divan en speelt er mee, zonder ook maar één der aanwezigen 'n blik waardig te keuren)*

Simone: *(in haar hele optreden druk, zenuwachtig)* Och nee Dineke, wat ben jij al groot geworden zeg, een echte jongedame.

Dineke: *(rechts af)* Wist ik al, maar desondanks moet ik nu toch even weg.

Cobie: Kom beste mensen, ga toch zitten, neem plaats, ga ik vlug wat te drinken halen. *(af links. De twee gaan zitten, men merkt dat de twee broers elkaar weinig te vertellen hebben; beetje onbehaaglijke stilte; Simone en Albert kijken wat om zich heen)*

Johnny: En? Ik neem aan dat alles nog zo'n beetje z'n oude gangetje gaat?

Albert: O ja, op de bank loopt alles beter dan ooit. Nee, dat zit wel goed hoor.

Simone: Ja ja, maar vraag ook niet wat je er allemaal voor moet doen. *(rechtstreeks tot Johnny)* Dat hele bankinstituut steunt immers op hem, op hem alléén! Maar eerlijkheidshalve moet ik ook toegeven dat hij 'n ongelooflijk goed salaris heeft. "Top" kan ik wel zeggen. Maar dat mag natuurlijk ook wel voor iemand die zulk 'n grote verantwoording draagt. Sinds vorige maand is Albert zelfs met algemene stemmen benoemd tot procuratiehouder... Daar hoef ik verder niets aan toe te voegen.

Johnny: *(bezorgd)* Ik hoop niet dat dat iets besmettelijks is.

Albert: *(als 'n boer met kiespijn)* M'n grote broer... altijd wel voor 'n grapje te vinden.

Cobie: *(terug met tablet waarop glazen champagne, 'n glas limonade en het een en ander om te knabbelen)* Zo, champagne om te toasten en 'n kleinigheidje om te knabbelen... *(geeft limonade aan Pierke)* en Pierke moet natuurlijk 'n limonade... kijk eens... *(Pierke neemt 't, maar zegt geen woord)*

Albert: Wel broer, dan drinken we op jouw gezondheid. Dat je nog vele mooie jaren beschoren mogen zijn, santé. *(allen drinken elkaar toe)* Maar eh, als ik je zo eens bekijk mag je ook wel eens wat doén voor die gezondheid, want je hebt behoorlijk wat overgewicht zo te zien.

Johnny: Nou, dat valt heus wel mee hoor. Ben van de week nog bij de dokter geweest en die zei dat 't gewicht wel klopte, maar dat ik

één meter tachtig moest proberen te worden, omwille van de verhouding, begrijp je. *(Pierke heeft op de divan een slokje limonade genomen, trekt 'n vies gezicht en kiept de rest gewoon in 'n pot met planten, en dan onopvallend af naar links, alles zonder dat iemand iets merkt)*

Simone: En wat gaat jullie dochter straks doen na haar examen, als ze er tenminste goed doorheen komt? Verder studeren zal er voor Dineke wel niet inzitten bij het inkomen van jou, nietwaar Johnny?

Cobie: *(koel)* M'n beste schoonzus, laat dat nu maar rustig onze zorg zijn, vooropgezet dat überhaupt al van zorg sprake kan zijn.

Albert: Wat ik inderdaad ook betwijfel, omdat we mogen aannemen dat opa daarvoor wel redelijk diep in z'n zakken zal tasten, terwijl hij voor ons Pierke nooit 'n dubbeltje missen kan.

Opa: *(zich ergens helemaal terzijde ophoudend)* Spijt me Albert, ik heb wél gehoord dat je mijn naam noemde, maar voor de rest... vandaag hoor ik toch weer zo slecht... geen woord kan ik verstaan.

Johnny: Maar over Pierke gesproken, waar hangt 't joch eigenlijk uit? *(op dit moment hoort men hoe in de keuken 'n hoop porselein aan diggelen valt)*

Albert: *(roept)* Pierke, kom onmiddellijk terug! *(Pierke komt meteen)*

Cobie: *(af naar links, kijkt)* Hemeltjelief... nou ja, scherven brengen geluk, schijnt de een of andere idioot eens ooit gezegd te hebben... *(ontzet)* Mensen mensen, wat 'n ravage! *(af)*

Albert: Pierke, je gaat onmiddellijk je verontschuldigen aanbieden, versta je? *(Pierke gaat "neen" schuddend op de divan zitten en speelt verder)*

Simone: Albert! Je zou niet schreeuwen tegen 't kind heb ik je gezegd! Zo meteen krijgt hij weer 'n zenuwtoeval en kan ik voor de zoveelste keer met 'm naar de dokter... *(tot de anderen)* Pierke is namelijk van 't geringste al meteen hypernerveus. Iets wat vaak voorkomt bij superintelligente kinderen, zoals onze psycholoog zei.

Opa: *(voor zich heen)* Ach, zó noemt men dat vandaag de dag... *(toegevend)* Nou ja, klinkt inderdaad veel humaner.

Simone: *(zoekt zenuwachtig in handtas)* Verdraaid, heb ik toch alwéér m'n sigaretten vergeten... *(zoekend)* dat is toch werkelijk te gek... zoiets maakt me echt dol...

Opa: *(voor zich heen)* Zie je, is er toch nog iets van overgebleven, ontbreekt alleen nog maar 't woord "huis" aan.

Albert: *(houdt haar 'n pakje sigaretten voor en geeft vuur)* Rustig maar liefje, rustig... geen enkele reden om je op te winden.

Opa: *(nog steeds terzijde en voor zich heen)* Van wie die aangeklede aap op de divan dat zenuwachtige wel hebben mag?

Simone: *(wolken rook uitblazend, die door Johnny worden weggeblazen en met de handen weggewaaid)* Hoogbegaafde kinderen zijn doorgaans heel sensibel, zegt onze psycholoog. Maar ons grootste probleem op dit moment is, dat Pierke op grond van zijn intelligentie op school voortdurend ondergewaardeerd wordt.

Johnny: Ja ja, zoiets schijnt voor te komen..

Simone: Zie je. En als hij dan soms 'n moment niet bij de les is, omdat hij de materie toch al lang van haver tot gort kent, wordt hij door dat stuk onbenul van 'n lerares ook nog afgesnauwd. Dat onnozel kuiken heeft van pedagogische aanpak immers geen flauw benul. Maar we zijn al bij de directeur geweest en die weet er nu alles van. Dat onnozel wicht werk ik er daar wel uit.

Johnny: Speel jij best klaar Simone, dat lukt je wel.

Albert: Kom liefje, bedaar nu maar, 't zal heus wel goed komen allemaal. En nu zegt ons Pierke voor ome Johnny dat mooie verjaardagsgedicht op, dat hij geleerd heeft, nietwaar Pierke? *(Pierke knikt zonder op te kijken doodgemoedereerd van "neen" en speelt verder)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto